

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5C/39/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8210201125
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zdenka Saraková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2012:8210201125.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Zdenkou Sarakovou v právnej veci žalobkyne J. Š., M.. X.XX.XXXX, Q. Q., Č. R. C., E.. R. Č.. XXXX/XX, Š. G. P. D. proti žalovanej I. U., M.. XX.X.XXXX, Q. Q., J.. P. Č.. XXXX/XX, Š. G.I. P. D. o zaplatenie 464.- eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 464.- eur s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 10.6.2010 do zaplatenia v splátkach po 50.- eur mesačne, pričom prvá splátka sa stane splatnou 15. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 15. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania, najprv na istinu, potom na úroky.

Omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 27,50 eur do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou, ktorú podala na tunajšom súde dňa 24.2.2010 domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom vrátenia pôžičky sumu 464.- eur s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 1.5.2008 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodňovala tým, že so žalovanou uzavrela ústnu zmluvu o pôžičke, v zmysle ktorej žalovanej požičala v mesiaci jún, júl a september 2007 postupne sumu 14 000.- Sk, po prepočte konverzných kurzom to činí 464.- eur bezúročne. Tvrdila, že žalovaná uvedenú sumu prevzala osobne za prítomnosti svedka L. Š., M.. XX.X.XXXX a zaviazala sa ju postupne vrátiť po jednotlivých mesačných splátkach vo výške 2 000.- Sk od termínu jednotlivých pôžičiek. Ďalej tvrdila, že žalovaná svoju povinnosť vrátiť pôžičku nespĺnila

napriek tomu, že bola vyzvaná doporučeným listom na vrátenie pôžičky. Ďalej poukazovala na trestné stíhanie, ktoré bolo vedené pre prečin podvodu voči žalovanej v súvislosti s nevrátením požičaných peňazí žalovanou a že vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/10/2010 bol dňa 29.1.2010 vydaný trestný rozkaz.

Nárok na zaplatenie úroku z omeškania odôvodnila ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ň 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2008.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe, ktoré bolo súdu doručené 28.7.2010 označila tvrdenia žalobkyne za vykonštruované, tvrdila, že tvrdené skutočnosti nikdy neexistovali a neexistujú a že v trestnej veci nebol vydaný ešte právoplatný rozsudok.

Na pojednávaní žalobkyňa navrhovala žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

Žalovaná navrhovala žalobu zamietnuť. Tvrdila, že žiadne peniaze si od žalobkyne nepožičala a taktiež nikdy od žiadnej fyzickej osoby, od žiadneho občana či človeka žiadne peniaze nepožičiavala, nemá preto ani čo vracať. Žalobu označila za neoprávnenú a neopodstatnenú. Tvrdila, že nikdy nebolo preukázané, aby nejaký človek videl, že si peniaze požičala.

Súd v tejto právnej veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1C/88/2011, s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/10/2010 a zistil tento skutkový stav:

Žalobkyňa trvala na svojom tvrdení, že požičala peniaze žalovanej a žalovaná jej tieto peniaze nevrátila, že išlo o pôžičku, ktorú jej žalovaná mala splatiť v splátkach.

Žalovaná naďalej popierala, aby si nejaké peniaze požičala od žalobkyne a preto nemá aké peniaze vracať. Pokiaľ ide o rozhodnutie v trestnom konaní, ktoré bolo vedené voči nej, uviedla, že podala proti rozhodnutiu Krajského súdu odvolanie na Ministerstvo spravodlivosti z dôvodov, že najprv bola oslobodená spod obžaloby a následne že bola uznaná vinnou. Tvrdila, že nevie, na základe akých dôkazov bola uznaná vinnou a že výpovede v trestnom konaní považuje za tendenčné, vykonštruované a a nepravdivé a ničím nepodložené.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Zmluva o pôžičke je zmluva, ktorou veriteľ prenecháva dlžníkovi určité množstvo druhovo určených (zastupiteľných) vecí na voľné nakladanie (najčastejšie peniaze), prípadne spotrebovanie a dlžník sa zaväzuje vrátiť vec rovnakého druhu, teda nie identickú vec. Podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke je dohoda o po a/ prenechaní veci / t.j. o reálnom odovzdaní veci/, po b/ druhovom určení veci, po c/ povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu, po d/ určení času vrátenia.

Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou, nakoľko na vznik záväzkového vzťahu sa vyžaduje aj reálne odovzdanie veci dlžníkovi a to buď bezhotovostným spôsobom na účet

dlžníka pri peňažnej pôžičke alebo odovzdaním z ruky do ruky pri nepeňažnej pôžičke. Pre zmluvu o pôžičke nie je predpísaná písomná forma, to znamená, že zmluvu o pôžičke možno uzavrieť aj ústne a vznikne odovzdaním veci / najčastejšie peňazí/ dlžníkovi.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 37 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 42 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak pre neplatnosť právneho úkonu vznikne škoda, zodpovedá sa za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Z obsahu spisu Okresného súdu Bardejov č.k. 2T/10/2010 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov, č.k. 2T/10/201 zo dňa 8.11.2011 bola žalovaná I. U. uznaná vinnou, že v rodinnom dome, nachádzajúcom sa v Q., Č. R. C., E.. R. v presne nezistených dňoch mesiacov júl a august 2007 si postupne vypožičala od J. Š., M.. X.XX.XXXX F. B., G.. Q., trvale bytom Q. Č. R. C. E.. R. Č.. XXXX/XX spolu sumu 14 000.- Sk, čo po prepočte konverzným kurzom činí 464.- eur, ktorú sa zároveň zaviazala tejto postupne vrátiť v rôznych splátkach od termínu jednotlivých pôžičiek, avšak žiadnu splátku nevykonala, ani neskôr tak neurobila, pričom už v čase vypožičania peňazí konala v úmysle tieto jej nevrátiť, čím takto svojim konaním J. Š. spôsobila škodu vo výške 464.- eur, teda na škodu cudzieho majetku sa sama obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu, čím spáchala prečin podvodu podľa § 121 ods. 1 Trestného zákona. Bola odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu jedného roka. Zároveň bola podľa ustanovenia § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložená jej povinnosť nahradiť poškodeným J. J. L. Š., Q. Q., Č. R. C., E.. R. Č.. XXXX/XX spôsobenú škodu vo výške 464.- eur.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 1To/10/2012-332 zo dňa 3.4.2012 podľa § 321 ods. 1 písm. f) ods. 3 Trestného poriadku zrušil v napadnutom rozsudku výrok o náhrade škody. Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu vyplýva, že Krajský súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku tak ako bol ustálený súdom prvého stupňa sa stal a tiež že ho spáchala obžalovaná I. U. a že z požičaných peňazí ani časť nevrátila. Pochybenia nezistil ani v právnej kvalifikácii skutku ani pri uložení trestu. Za rozhodnutie v rozpore so zákonom považoval iba rozhodnutie prvostupňového súdu o nároku na náhradu škody, za nezákonné ho považuje nie v dôsledku nedostatku hmotnoprávneho nároku na priznanie náhrady škody, ale z procesných dôvodov majúcich svoj základ v ustanovení § 327 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodu nedodržania zásady zákazu reformationis in peius.

Podľa § 135 ods. 1 veta tretia O.s.p. súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovanom konaní.

Podľa ustanovenia § 135 ods. 2 O.s.p. inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo takejto otázky vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobkyňa preukázala svoj nárok na zaplatenie sumy 464,- eur žalovanou žalobkyni, pretože z právoplatného rozhodnutia v trestnej veci vyplýva, že v trestnom konaní bolo preukázané, že žalovaná I. U. bola uznaná vinnou, že v rodinnom dome, nachádzajúcom sa v Q., Č. R. C., E.. R. v presne nezistených dňoch mesiacov júl a august 2007 si postupne vypožičala od J. Š., M.. X.XX.XXXX F. B., G.. Q., trvale bytom Q. Č. R. C. E.. R. Č.. XXXX/XX spolu sumu 14 000.- Sk, čo po prepočte konverzným kurzom činí 464.- eur, ktorú sa zároveň zaviazala tejto postupne vrátiť v rôznych splátkach od termínu jednotlivých pôžičiek, avšak žiadnu splátku nevykonala, ani neskôr tak neurobila, pričom už v čase vypožičania peňazí konala v úmysle tieto jej nevrátiť, čím takto svojim konaním J. Š. spôsobila škodu vo výške 464.- eur, teda na škodu cudzieho majetku sa sama obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu, čím spáchala prečin podvodu podľa § 121 ods. 1 Trestného zákona.

Na základe vyššie uvedeného súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 464.- eur ako istinu.

Žalobkyňa sa domáhala aj zaplataenia úroku z omeškania z istiny vo výške 464.- eur a to v sadzbe 8,5 % ročne od 1.5.2008 až do zaplataenia.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 559 ods.1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

Súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni okrem sumy 464.- eur ako istiny aj úrok z omeškania v sadzbe 8,5 % ročne od dňa nasledujúceho po dni , kedy bola žaloba doručená žalovanej, teda od 10.6.2010 do zaplataenia.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. citovaného vládneho nariadenia v znení účinnom od 1.1.2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

K 10.6.2010 bola základná úroková sadzba ECB 1% a po zvýšení o 8 percentuálnych bodov/ čo sa rovná 8 percentám/ by úrok z omeškania bol v sadzbe 9 % ročne. Žalobkyňa si uplatnila úrok v sadzbe 8,5% ročne, teda v sadzbe nižšej a preto jej bol priznaný úrok z omeškania v ňou uplatňovanej sadzbe 8,5% ročne.

Vzhľadom na sociálne pomery žalovanej, ktorá je na dôchodku, poberá dôchodok starobný, vdovský vo výške 460.- eur, z ktorého platí náklady na bývanie, plyn, elektrinu a to nájomné 180.- eur, plyn 50.- eur, elektrinu 25.- eur, súd povolil žalovanej dlh splácať v splátkach po 50.- eur mesačne, pričom zároveň určil podmienky splatnosti týchto splátok (§ 160 ods. 1 O.s.p.).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. Žalobkyňa mala v konaní síce pomerný úspech . Pokiaľ ide o zaplataenie istiny mala úspech v celom rozsahu. Neúspech mala iba v časti úrokov z omeškania za obdobie od 1.5.2008 do 9.6.2010, čo súd hodnotil ako nepatrný neúspech a preto jej priznal náhradu rov konania v celom rozsahu. Trovy konania žalobkyne pozostávajú zo zaplataeného súdneho poplatku zo žaloby vo výške 27,50 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia účastníkom na Okresnom súde Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 O.s.p.).